

Sygn. akt I CSK 1025/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa E. S. i S. U.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża powódek kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżące opierają wniosek o przyjęcie skargi na istotnej zasadności skargi. Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżące uczyniły zarzut naruszenia art. 361 § 1 k.c. przez błędną ocenę przez oba Sądy *meriti* nieistnienia adekwatnego związku przyczynowego między wydaniem decyzji administracyjnej dotyczącej wyłączenia i odszkodowania, która nie objęła skarżących powódek, a szkodą powstałą przez utratę własności nieruchomości. Zarzut ten jest jednak sformułowany w oderwaniu od poczynionych i wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych w sprawie. Wynika z nich bowiem, że skarżącym ani ich poprzednikom prawnym nie mogło przysługiwać żadne roszczenie odszkodowawcze wobec niezłożenia, zgodnie z przepisami ustawy, wniosku o przyznanie własności czasowej. Okoliczność ta, jako bezsporna między stronami, doprowadziła trafnie Sąd Apelacyjny do wniosku o bezzasadności dochodzonego roszczenia. Podstawy kasacyjne zawarte w skardze w żadnym stopniu nie podważają tego kluczowego dla sprawy ustalenia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżących kosztami postępowania kasacyjnego.